

Om baggrunden for lovforslaget anførte *indenrigsministeren* ved fremsættelsen bl. a.:

„Seruminstituttet er oprettet i medfør af lov nr. 28 af 20. marts 1901 om oprettelse af et institut til fremstilling af antidifterisk serum og blev senere udvidet i bygningsmæssig henseende i henhold til lov nr. 72 af 1. april 1910, samtidig med at instituttet blev anerkendt som centrallaboratorium for bakteriologiske undersøgelser for landets læger og sygehuse.

Seruminstituttets virksomhed er siden stadig øget i takt med udviklingen inden for lægevidenskaben. Instituttet fremstiller bl. a. vaccine mod polio, difteri, stivkrampe, kighoste, tuberkulose og kopper samt sera til behandling af forskellige infektionssygdomme. Især i løbet af de sidste 20 år er fremstillingen af forskellige produkter af menneskeblod taget op og øges stadig; disse produkter anvendes til patienter under og efter operationer og til patienter med stærke blødninger og chok.

Instituttets diagnostiske virksomhed omfatter undersøgelse af blod, sput, pus, urin og afføring for sygdomme som tarminfektioner, tyfus, tuberkulose, syfilis, gonorré, kighoste og hospitalsinfektioner samt diagnosticering af virusinfektioner, særlig polio, influenza og papegøjesyge.

Et par tal kan belyse udviklingen: i 1939 udførte instituttet 284.420 diagnostiske undersøgelser, i årene 1959-63 i gennemsnit 1.187.900 årligt. I 1939 fremstilledes af vacciner, sera m. v. 193.540 ml, i årene 1959-63 i gennemsnit 10.496.000 ml årligt.

.....

Det har gennem længere tid været indenrigsministeriets opfattelse, at arbejdsforholdene i mange af seruminstituttets afdelinger er særdeles ringe, og denne opfattelse er fuldt ud blevet bestyrket af en betænkning, som er afgivet den 27. august 1963 af et sagkyndigt udvalg, som var nedsat den 15. januar 1963 med den opgave at fremsætte forslag om statens seruminstituts fremtidig bygge- og anlægsvirksomhed.“

Af den af indenrigsministeren omtalte betænkning fremgår, at udvalget indledningsvis har drøftet instituttets nuværende beliggenhed, herunder hvorvidt den nuværende placering bør opretholdes, og at drøftelserne er resulteret i en indstilling fra udvalget om, at *instituttets nuværende placering bibeholdes*. Udvalgets indstilling i denne henseende begrundes dels med instituttets placering i nærheden af sygehusene i Storkøbenhavn, som udgør en stor del af landets samlede sygehuskapacitet, og dets placering i forhold til de vigtigste transportmidler, dels med, at en væsentlig del af instituttets bygninger vedblivende vil være fuldt anvendelige, dels endelig med, at den nødvendige bebyggelse kan finde sted på instituttets nuværende areal og på Artillerivejens kasernes tilgrænsende areal, der efter det for udvalget oplyste efterhånden kan påregnes stillet til rådighed for